

- 3) Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīvas 2009/28/EK (2009. gada 23. aprīlis) par atjaunojamo energoresursu izmantošanas veicināšanu un ar ko groza un sekojoši atceļ Direktīvas 2001/77/EK un 2003/30/EK, kurā grozījumi izdarīti ar Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīvu (ES) 2015/1513 (2015. gada 9. septembris), 3. panta 1. punkta pirmā daļa un 13. panta 1. punkta pirmā daļa ir jāinterpretē tādējādi, ka tām nav pretrunā tiesiskais regulējums, saskaņā ar kuru vēja ģeneratora uzstādīšanā ir jāievēro minimālais attālums starp to un ēkām ar dzīvojamo funkciju, ja vien šis tiesiskais regulējums ir nepieciešams un samērīgs ar attiecīgās dalībvalsts vispārējo valsts obligāto mērķi, kas ir jāpārbauda iesniedzējtiesai.

(¹) OV C 134, 16.4.2018.

Tiesas (pirmā palāta) 2020. gada 28. maija spriedums (*Bundesverwaltungsgericht* (Vācija) lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu) – IL u.c./*Land Nordrhein-Westfalen*

(Lieta C-535/18) (¹)

(Lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu – Vide – Orhūsas konvencija – Direktīva 2011/92/ES – Noteiktu projektu ietekmes uz vidi novērtējums – Sabiedrības līdzdalība lēmumu pieņemšanā – Projekta atļaušanas procedūrā pieļauti pārkāpumi – Iespēja vērsties tiesā – Valsts tiesībās paredzēti ierobežojumi – Direktīva 2000/60/EK – Eiropas Savienības ūdens resursu politika – Gruntsūdens objekta stāvokļa pasliktināšanās – Vērtēšanas kārtība – Privātpersonu tiesības uz piesārņojuma novēršanai veiktiem pasākumiem – Locus standi valsts tiesās)

(2020/C 255/03)

Tiesvedības valoda – vācu

Iesniedzējtiesa

Bundesverwaltungsgericht

Pamatlietas puses

Prasītāji: IL, JK, KJ, LI, NG, MH, OF, PE, RC un SB kā QD mantinieki, TA, UZ, VY, WX

Atbildētāja: *Land Nordrhein-Westfalen*

Rezolutīvā daļa

- 1) Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīvas 2011/92/ES (2011. gada 13. decembris) par dažu sabiedrisku un privātu projektu ietekmes uz vidi novērtējumu 11. panta 1. punkta b) apakšpunkts ir jāinterpretē tādējādi, ka tas ļauj dalībvalstīm paredzēt, ka tad, ja lēmumā par projekta atļaušanu pieļautais procesuālo noteikumu pārkāpums nav tāds, kas varētu izmainīt tā jēgu, prasība atcelt šo lēmumu ir pieņemama vienīgi tad, ja attiecīgais pārkāpums ir liedzis prasītājam minētās direktīvas 6. pantā garantētās tiesības piedalīties lēmumu pieņemšanas procesā vides jomā.
- 2) Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīvas 2000/60/EK (2000. gada 23. oktobris), ar ko izveido sistēmu Kopienas rīcībai ūdens resursu politikas jomā, 4. pants ir jāinterpretē tādējādi, ka tam ir pretrunā, ja kompetentās iestādes pārbaude par to, vai ir izpildīti šajā pantā paredzētie pienākumi – tostarp pienākums novērst ūdens objektu, gan virszemes, gan gruntsūdeņu, kurus skar projekts, stāvokļa pasliktināšanos –, var tikt veikta tikai pēc tam, kad projekts jau ir ticis atļauts.

Direktīvas 2011/92 6. pants ir jāinterpretē tādējādi, ka informācijā, kas ir jā dara pieejama sabiedrībai projekta atļaušanas procedūras laikā, ir jābūt ietvertiem datiem, kas ir vajadzīgi, lai novērtētu projekta ietekmi uz ūdeni, ņemot vērā tostarp Direktīvas 2000/60 4. panta 1. punktā paredzētos kritērijus un pienākumus.

- 3) Direktīvas 2000/60 4. panta 1. punkta b) apakšpunkta i) punkts ir jāinterpretē tādējādi, ka par gruntsūdens objekta ķīmiskā stāvokļa pasliktināšanos projekta dēļ ir uzskatāms, pirmkārt, tas, ka ir pārsniegts vismaz viens kvalitātes radītājs vai robežvērtība Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīvas 2006/118/EK (2006. gada 12. decembris) par gruntsūdeņu aizsardzību pret piesārņojumu un pasliktināšanos 3. panta 1. punkta izpratnē, un otrkārt, tas, ka ir notikusi paredzama piesārņojošas vielas koncentrācijas palielināšanās, ja šai vielai noteiktā robežvērtība jau tā ir pārsniegta. Katrā monitoringa vietā izmērītās vērtības ir jāņem vērā atsevišķi.
- 4) Direktīvas 2000/60 1. panta pirmās daļas b) punkts un otrās daļas pirmais ievilkums, kā arī 4. panta 1. punkta b) apakšpunkts, lasot tos kopsakarā ar LES 19. pantu un LESD 288. pantu, ir jāinterpretē tādējādi, ka ar projektu skartajiem sabiedrības daļas locekļiem ir jābūt iespējai kompetentajās valsts tiesās norādīt uz to, ka nav izpildīti pienākumi novērst ūdens objektu stāvokļa pasliktināšanos un uzlabot to stāvokli, ja šī neizpilde skar tos tieši.

(¹) OV C 427, 26.11.2018.

**Tiesas (piektā palāta) 2020. gada 28. maija spriedums (*Verwaltungsgericht Stuttgart* (Vācija) lūgums
sniegt prejudiciālu nolēmumu) – *Interseroh Dienstleistungs GmbH/SAA Sonderabfallagentur
Baden-Württemberg GmbH***

(Lieta C-654/18) (¹)

(Lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu – Vide – Atkritumu sūtījumi – Regula (EK) Nr. 1013/2006 –
Iepriekšējas rakstiskas paziņošanas un piekrišanas procedūra – Vispārējas informācijas prasības –
III A pielikums – Papīra, kartona un papīra izstrādājumu maisījums – Bāzeles konvencijas IX pielikuma
B3020. pozīcija – Traucējošas vielas – Maisījuma piesārņošana ar citām vielām – Reģenerācija videi drošā
veidā)

(2020/C 255/04)

Tiesvedības valoda – vācu

Iesniedzējtiesa

Verwaltungsgericht Stuttgart

Pamatlietas puses

Prasītāja: Interseroh Dienstleistungs GmbH

Atbildētāja: SAA Sonderabfallagentur Baden-Württemberg GmbH

Rezolutīvā daļa

1. Eiropas Parlamenta un Padomes Regulas (EK) Nr. 1013/2006 (2006. gada 14. jūnijs) par atkritumu sūtījumiem, kurā grozījumi izdarīti ar Komisijas Regulu (ES) 2015/2002 (2015. gada 10. novembris), 3. panta 2. punkta a) apakšpunkts ir jāinterpretē tādējādi, ka tas nav piemērojams papīra, kartona un papīra izstrādājumu atkritumu maisījumam, kur katrs no atkritumu veidiem ietilpst vienā no pirmajiem trijiem ievilkumiem Bāzelē 1989. gada 22. martā parakstītās un Eiropas Kopienas vārdā ar Padomes Lēmumu 93/98/EEK (1993. gada 1. februāris) apstiprinātās Konvencijas par kontroli pār kaitīgo atkritumu robežšķērsojošo transportēšanu un to aizvākšanu IX pielikuma B3020. pozīcijā, kura pārņemta šīs regulas V pielikuma 1. daļas B sarakstā, un kas ietver traucējošas vielas līdz 10 %.